

A telep története

A lillafüredi pisztrángtenyésztésnek, és horgászatnak nagy múltja van. A Szinva-patak völgyében mésztufa pincékben keltették a különböző tenyésztelepekről szállított ikrát, majd a kikelt ivadékot telepítették a patakokba, és a Hámori-tóba. Herman Ottó már 1906-ban javasolta az Országos Halászati Felügyelőségnek, a Szinva-patak völgyében egy szakszerű pisztránglelep megépítését, ami különböző okok miatt nem valósult meg.

1932-ben a Hámori tó pisztrángjainak 80%-a egy betegség következtében elpusztult. Ekkor került ismét elő az 1906-ban készített terv, de ahova Herman Ottó megálmodta, ott fürdőtelep, villák épültek, és egy farakodó került kialakításra.

A választás ekkor a Garadna-völgyére esett, ahol a Margit-forrás állandó hőmérsékletű, oxigén dús vize az ikrakeltetésre, tavak táplálására a legmegfelelőbb volt.

A Magyar Királyi Erdőigazgatóság az építkezést 1932 őszén kezdte meg. Az először egy 32 m²-es keltető ház épült fából.

Majd elkészült négy tó a Garadna-patak jobb partján.

Az első ikra szállítmány 1933. március 1-én érkezett Traismauerből, majd Znióváraljáról. Az ikra szállítmány megérkezésével egy időben került a telepre Vásárhelyi István, aki mint erdőőr volt alkalmazásban, de 1912-14 között Erdélyben egy pisztrángos gazdaságnál dolgozott. Nagy gyakorlati tapasztalattal, tudását autodidakta módon fejlesztve, szívvel-lélekkel vetette magát a munkába.

Közben elkezdődött egy saját anyaállomány kialakítása, amit a környező patakokból fogtak be.

1934-ben további két tó, majd 1939 négy tó épült, amelynek a vízellátását a Garadna-patak biztosította. 1940-41-ben egy új keltető házat építettek a régi helyett, amely erősen elhasználódott.

Amikor a Garadna-völgy is hadszíntérré vált, 1944. december 12-én a teljes halállomány megsemmisült. A patakokból visszafogott pisztrángokkal indult ismét a termelés.

Vásárhelyi Istvánt 1958-ban nyugdíjazták, de mivel utána rohamosan visszaesett a termelés, mint szaktanácsadót visszavették. Haláláig, 1968-ig dolgozott a telepen, úgy, hogy mellette felbecsülhetetlen értékű hal, csiga, rovar, kisemlős faunakutatást végzett, több mint 500 cikke jelent meg hazai és külföldi szaklapokban.

A telep állapota, és ezzel együtt a termelés 1968-tól kezdve rohamosan romlott. 1980-1982-ben évente 120 000 ikrát, és 1-1,2 t étkezési pisztrángot tudott előállítani.

1983-tól Vásárhelyi István után először ismét olyan vezetést kapott a telep, akinek szakmája a haltenyésztés. Mára a termelés a vízhozamtól függően eléri a 30-36 t-át, és 0,5-1 millió ikrát keltetnek évente.